

ÁRPÁD LAPOK

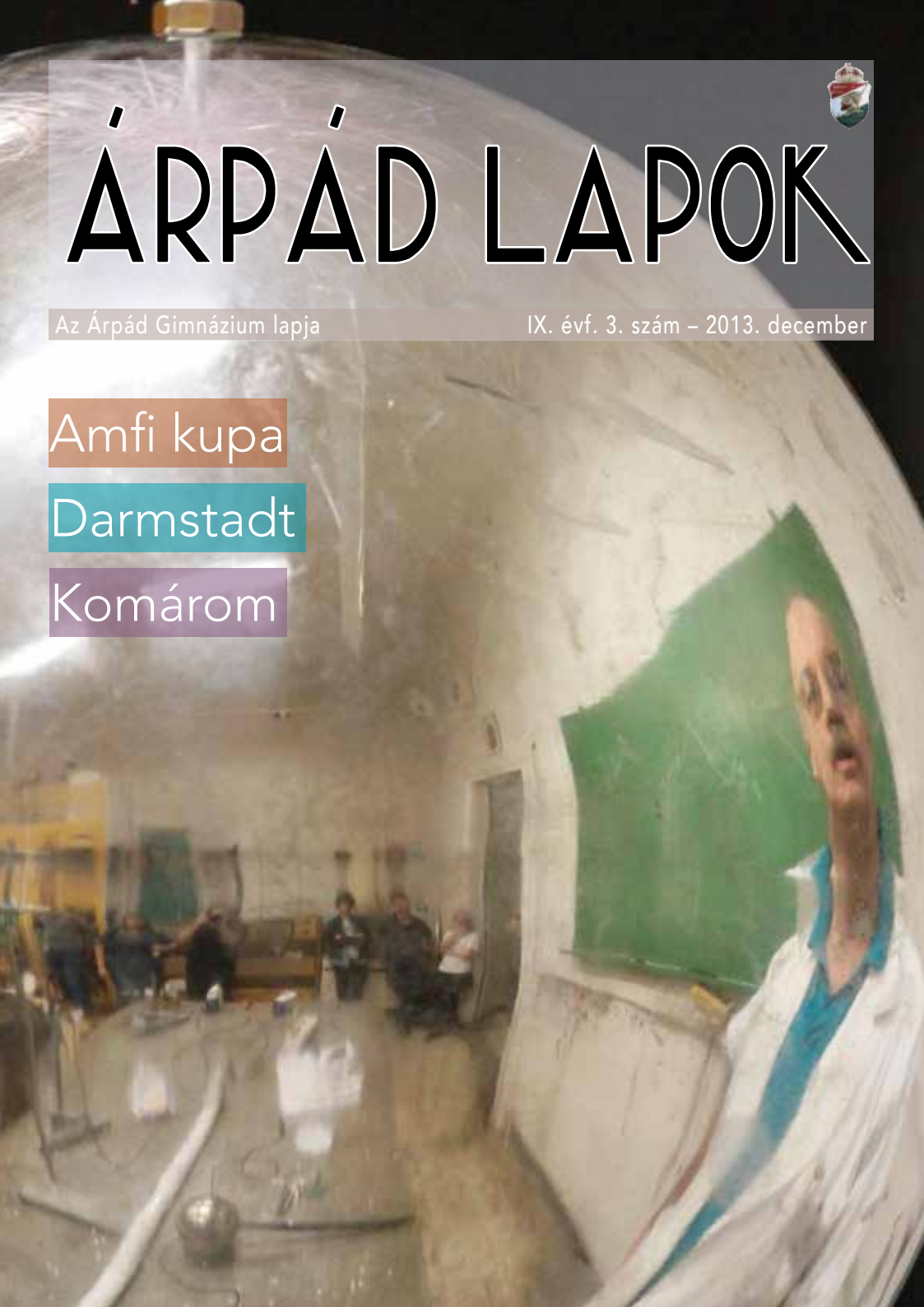
Az Árpád Gimnázium lapja

IX. évf. 3. szám – 2013. december

Amfi kupa

Darmstadt

Komárom

„Néha visszatér még ugyanúgy egy régi félelem, Semmi nem hajt igazán, ha elhiszed, hogy túlvagy mindenem.”

Remélem, lassan megszokjátok az új „idézetes-bölcsességes-világmegváltós” rendszert, és nem kaptok szívrohamot meglátva a vezércikket. A pár sor, amit ebben a hónapban választottam, talán nem annyira ismert, mégis úgy érzem, sokunk szívéhez közel állhat (majd). Hiszen amiről szól, azt mindannyian átéltük már, egyik alapvető emberi jellemzőnket is magában rejt. Hogy melyik ez? A birtoklásvágy, az a harc, amit csak olyasvalamiért tudunk igazán vívni, amit mindenáron meg akarunk szerezni vagy el akarunk érn.

Mindenkit más motivál. Lehet az maga egy jó eredmény, vagy ami vele jár, belső lelki béke vagy a mások általi elismertség. Bármilyen is legyen az, egy olyan mozgatórugóról beszélünk, ami mindennél erősebb. Az akarat erejét nap mint nap meg tapasztalhatjuk. Mikor sikerül valami olyat alkotni, ami korábban lehetetlennek tűnt, elképesztő érzés. Bizonyítás magunknak és másoknak. De nem muszáj hatalmas dolgokat elképzelni, elég, ha csak a reggelekre gondoltok. Mikor nem hinnéd, hogy fel tudsz ébredni, hogy semmit nem hagytál otthon, hogy eléred a buszt, vagy hogy nem feleltetnek első órán, de aztán mégis minden úgy alakul, ahogy szeretted volna. Persze vannak alkalmak, amikor nem jönnek össze a dolgok (ha ezek közül egyik sem, akkor elég pechesen indul a napunk 😊), de ha nagyon erősen akarunk valamit, és teszünk is érte, akkor bizony sok minden megvalósítható.

De mi lesz utána? Mi lesz, ha úgy érezzük, már mindent megszereztünk, megtettünk, amit akartunk? Ilyenkor jön a felismerés, hogy ami eddig a mindennapjainkat kitöltötte, most hirtelen a miénk és mégsem tudunk vele tökéletesen boldogok lenni. Ekkor már semmi nem készletre küzdésre, pedig milliárdnyi apró dolog van, ami érdemes lenne rá.

Én azt mondom, lássuk meg ezeket a kicsi lehetőségeket! Mert minden kihívás egy újabb alkalom arra, hogy megtanuljunk küzdeni, gondolkodni, beosztani az időnket. Ha élünk velük, még akkor is sokkal büszkébbek leszünk magunkra, ha nem sikerül, mint ha meg sem próbáltuk volna. Ne féljetelek cselekedni! Onnantól senkinek egy szava sem lehet, ha esetleg elbuktok. De ne hagyjátok magatokkal elhitetni, hogy minden akadályon túlvagytok. A neheze mindig hátra van: épp azért nehéz, mert még előttünk áll!

(Az idézet Mester Tamás Szabadítsd fel! című számából való)

Az Árpád Gimnázium iskolaújságja, IX. évfolyam, 3. szám. **Megjelenik:** tanévente hétszer. **Email:** arpadlapok@gmail.com. **Írták, rajzolták, fényképezték:** Aigner Lucia, Csicsó Nóra, Földes Anna, Gábeli Janka, Garai Luca, Lévy Zsolt, Nagy Dániel, Surek Emese, Svarczné Micheller Erzsébet, Szomolányi Krisztina, Szondy Borbála, Terjék Dóra. **Design és tördelés:** Zisis Christoforos. **Felelős tanár:** Koncz Levente. **Nyomdai kivitelezés:** OBR2000 Kft. **Felelős vezető:** Kutrovich Zsolt. **A címlapon:** Amfi Kupa. **Fotó:** Kristófy Dániel (21.b).

Kicentizve 2.

Princess Juliana International Airport, St. Maarten

Az apró karibi sziget repterén történő leszálláshoz extrém alacsonyan kell elrepülni a Maho Beach nevű strand fölött, amit csak egy út és egy kerítés választ el a kifutópályától. A strandon népszerű szórakozási forma a turisták között a nagyobb gépek érkezésekor a kerítésbe kapaszkodva megpróbálni kibírni a hajtóművek szelét, vagy egyszerűen kiállni a partra, és hagyni, hogy az 10-15 méterre bedobjon a vízbe.

<http://www.youtube.com/watch?v=AITNj6IWey4>

fotó: Internet

Kép-más címmel létezett az előző hét évben egy rovatunk, melyben hétköznapi tárgyak fotóit mutattuk be olyan különleges szemszögből fotózva, hogy azok nehezen voltak felismerhetők. Jelenleg az e rovatba felhasználható képeink elfogytak – akkor tudjuk a sorozatot folytatni, ha küldtök ilyen fotókat!

Előző számunkban Nemeckóné Szabó Zsuzsanna tanárnő gyermekkori fotóját láthattátok.

Hát ezen a képen ki lehet?

A hónap kérdése:

? Milyen új programnak örülnél az Árpádban?

– **A tanárnő miért jött az Árpádba?**

– A fiam tavaly érettségizett itt, a lányom pedig még mindig ide jár, így szülőként már jó benyomásom volt az iskoláról, nagyra becsültem az itt tanító kollégák munkáját. Éppen tavaly végzett az osztályom a Mustármag Keresztény Óvoda, Általános Iskola és Gimnáziumban. Ekkor keresett fel Besnyőné Titter Beáta tanárnő, és felajánlotta, hogy jöjjek át, ha van kedvem, én pedig örömmel mondtam igent.

– **Miért szeretett volna tanár lenni?**

– Ezt már nagyon régen elhatároztam, nagyjából hetedikes koromban. Akkor volt egy mélyen tisztelt matematika tanárnőm, Fehér Ilona, aki osztályfőnököm is volt egyben. Ő indított el ezen az úton. A matematikával való foglalkozás első osztálytól kezdve sikerélményt jelentett. A fizikát melléktárgyként választottam, mert az tetszett még a tantárgyak közül.

– **Mi a tanárnő hobbija?**

– Szeretek társasjátékozni családdal, barátokkal. A biciklitúrázás is egyfajta hobbi. Ez egy nagycsaládos program, ami nem a teljesítményről szól, hanem arról, hogy együtt legyen a család. Általában Magyarországon biciklizünk, de néha Ausztriába is átmegyünk. Ezt a programot 12 éve minden évben megszervezzük.

– **Szabadidejében milyen könyvet olvas és milyen zenét hallgat?**

– Mostanság szeretem a kortárs irodalmat, ezen belül is a magyar szerzők műveit. A zenében pedig a komolyzenét és a jazzt. A hangszerek közül pedig különösen kedvelem a gitárt és a zongorát.

– **Van még valami, amit el szeretne érní az életben a tanárnő?**

– Különösen nincs semmi. Úgy érzem, a helyemen vagyok ebben az iskolában, mert itt jó a közösség, kedvesek a kollégák. Mondjuk szívesen elutaznék Finnországba. Azt szeretném, ha ez az ország kiszámíthatóbb és nyugodtabb lenne. Az is jó lenne, ha a fiatalok könnyebben elindulhatnának az életben.

– **Üzen valamit a mai fiataloknak?**

– Azt, hogy tartsanak ki amellest, amit szeretnének, és hogy a becsületes munkának meglesz az eredménye.

– **Ha véletlenül úgy alakulna, hogy nem taníthatna tovább, akkor mivel foglalkozna?**

– Mindenképpen emberekkel kapcsolatos

dologgal szeretnék foglalkozni. Nem olyan régen, a volt osztályommal kitöltöttünk egy olyan „kvízt”, ami megmutatta, hogy melyik munka áll hozzám a legközelebb. Ennek eredménye az lett, hogy a szociális munka is megfelelné nekem. Szívesen lennék gyógytornász, vagy más, aki segíteni tud az embereknek.

– **Ha egy lakatlan szigetre kerülne, mi lenne az a három dolog, amit magával vinne?**

– Én úgy gondolom, hogy nem lenne véletlen, ha én egy lakatlan szigetre kerülnék, és csak ott derülne ki, hogy mire van szükségem. De mondjuk egy biztos: a családomat!

– **Köszönjük a beszélgetést!**

Surek Emese (10.b), Annu, Sárgarózsa (7.c)

Fortocska (форточка) – ablakocska

Nyári emlékeim Kirgizisztánról

Augusztus elején egy hetet tölthettem Kirgizisztánban a Földgömb Földrajzversenyen való részvételem eredményeként, ahol lehetőségem nyílt – első alkalommal – idegen nyelverületen használni az oroszórákon szerzett tapasztalataimat.

Különösen hasznosnak tűnt az orosz betűk ismerete a közép-ázsiai térségben. A legkülönfélébb feliratok elolvasása nemcsak érdekes, de fontos tevékenységnek is bizonyult: segítette a tájékozódást, a vásárlást és általában az információszerzés minden válfaját, mivel Kirgizisztánban az emberek nem beszélnek angolul, oroszul viszont szinte mindenki ért, beszél. Ezért volt előnyös az orosz nyelv alapjainak ismerete például a biskeki bazárban, vagy amikor a hegyek-

ben lovat szerettünk volna bérelni. „Kirgízia” 1991-ig a Szovjetunió része volt, és a szovjet hatást jól jellemzi, hogy a helyiek közül többen beszélik az orosz, mint az anyanyelvüket.

A kirgiz nyelv érdekessége egyébként az, hogy eredetileg arab írást használtak, majd 1927-ben átálltak a latin abc használatára. 1940 óta azonban egy módosított cirill abc-t használnak, mely 3 „saját” (az orosz abc-ben nem szereplő) betűt tartalmaz. Ezen betűk megismerése után azonban a kirgiz szavak elolvasása is lehetségessé vált számomra.

Mindannyiunknak nagyon jólesett a kirgiz emberek Magyarországgal kapcsolatos reakciója. Egyrészt tudják, hol van Magyarország, másrészt kifejezetten kedvelnek miket. Amikor ugyanis megtudták, hogy magyarok vagyunk, így szóltak: „Rokonok, testvérek, barátok vagyunk!”

Nagy Dániel (11.a)

„Lyukas órákat matek helyett.” (GV-fan, 11.c)
„Menjünk haza aludni!” (Kilincs, 11.d)

Véletlen

A Véletlen leröhögött felém
trónján terpeszkedett a ronda égben
gyűlöltem. Tűnj, te mindent rontó rém!
Gyűlöltem, mégis bűvkörében éltem.

A Véletlen szűkkarmú hatalom,
de egy dologgal mégsem oly fukar;
Kesernyés piruláit vállalom,
amit kimér nekem a hosszú kar.

Vigyázz véletlen, nekem két anyám van!
Egy itthon őrzi a tüzet, s a másik
a szívnél óvja öntudatlan árnyam,
ha az csalódott, és a fénybe vágyik.

Vigyázz, vigyázz! Erős vagyok, s te gyenge!
Nincs benned hit, nem férközhetsz fejembe!

Névtelen harcok

„Az irodalomnak nincs oka, célja, az irodalom van.” – vallja Esterházy Péter. Fülöp Katalin tanárnő tanítványai közül azok, akik idén kezdték meg tanulmányaikat az Árpádban, így fogalmazták meg az irodalom lényegét:

„Az irodalom számomra nemcsak egy tantárgy az iskolában, hanem olyan, mint egy nagy család. Minden tagja egyedi és érdekes. Számomra a legkedvesebbek közülük a versek, főleg a ritmusuk miatt („szakmai ártalom”). Jó barátaim a balladák is, mert dallamosak és az érzelmeket erőteljesen mutatják be. Szeretem az irodalom hírnökeit, a könyveket, családunk megbecsült tárgyai.” (Garai László, 7.a)

„Becsukom a szemem... akár csak egy pillanatra, vagy elnézek valamerre, belegondolva valamibe... S mi ezalatt történik, az mind csoda, varázs... de irodalom csak akkor lesz, ha mások is szemüket becsukva értik meg, hogy mire is gondoltam.” (Salminen Júlia, 9.d)

„Számomra az irodalom olyan, mint egy végtelen hosszúságú könyv. Mindig tud újdonságot és megglepetést okozni.” (Kondor Krisztina, 9.d)

„Az irodalom a művészetek eszményi uralkodója.” (Erdődi István, 9.d)

„Az irodalmat az élet összefoglalójának tekintem, mert ahogy az életben történnek egymás után az események, amik a különböző érzelmeinkre hatnak, úgy az irodalomban is fellelhetőek ezek, csak éppen írott formában.” (Kovács Gergő 9.d)

Az előző hónapban William Blake: A Tigris című versének egy újrafordítását közöltük. Most egy másik, az előző tanévben készült, jól sikerült fordítást mutatunk be. Goethe balladájához kiváló illusztrációk is születtek: http://www.arpad-mmk.hu/album_illusztracio.html.

Goethe: Erlkönig

Wer reitet so spät durch Nacht und Wind?
Es ist der Vater mit seinem Kind;
Er hat den Knaben wohl in dem Arm,
Er faßt ihn sicher, er hält ihn warm.

„Mein Sohn, was birgst du so bang dein Gesicht?“ –
„Siehst, Vater, du den Erlkönig nicht?
Den Erlenkönig mit Kron und Schweif?“ –
„Mein Sohn, es ist ein Nebelstreif.“

„Du liebes Kind, komm, geh mit mir!
Gar schöne Spiele spiel' ich mit dir;
Manch' bunte Blumen sind an dem Strand,
Meine Mutter hat manch gülden Gewand.“ –

„Mein Vater, mein Vater, und hörest du nicht,
Was Erlenkönig mir leise verspricht?“ –
„Sei ruhig, bleibe ruhig, mein Kind;
In dürren Blättern säuselt der Wind.“ –

„Willst, feiner Knabe, du mit mir gehn?
Meine Töchter sollen dich warten schön;
Meine Töchter führen den nächtlichen Reihn,
Und wiegen und tanzen und singen dich ein.“ –

„Mein Vater, mein Vater, und siehst du nicht dort
Erlkönigs Töchter am düstem Ort?“ –
„Mein Sohn, mein Sohn, ich seh es genau:
Es scheinen die alten Weiden so grau.“

„Ich liebe dich, mich reizt deine schöne Gestalt;
Und bist du nicht willig, so brauch ich Gewalt.“ –
„Mein Vater, mein Vater, jetzt faßt er mich an!
Erlkönig hat mir ein Leids getan!“ –

Dem Vater grauset's, er reitet geschwind,
Er hält in Armen das ächzende Kind,
Erreicht den Hof mit Müh' und Not;
In seinen Armen das Kind war tot.

Kövári Boglárka (11.a)

Goethe: Delevény

Sápatag fény, sötét ló robog,
Gyermek elméjén veszettül kopog
Fantázia szülte lény
Világló király-delevény.

Szólt a lidérc: „Drága gyermek,
Gyere velem, sötét vermek
Várnak arannyal tele,
Nem ér többé tél hidege!“

Sápad a fiú, apjához búvik,
Égerfa ágán rikolt a kuvik.
– Apám, a király-delevény
Halált hordoz fekete tenyerén.

– Kőd az csupán, mi leszállt a földre.
Mondja az apa, de maga is megtörve
Vágtat tovább az éjben,
Félelem ül félőrült szemében.

„Lidérc lányaim visznek a táncba,
Legszebbik elveszés-örök nászba
Egyként éltek azután
Ezüsten csillogó palotán.“

– Apám, jaj apám, látom lányait,
Feketék! – Csupán három fűz magaslik.
Éjfél-ruhában állnak folyóparton
Levelük zizzen, szél játszik a marton.

„Ha nem jössz, erővel viszlek el, gyermek,
S vágyaim rúttul élem ki veled!“
– Apám, megragadott a delevény,
Élek majd ezután fekete kenyerén!

Rémült az apa, holt-sápadttá válik,
Tovább vágtat, tovább, keleten pirkallik,
Vörös fényű szobába ront, lidérc kergeti,
Gyermeke halott, a delevény csak neveti.

fordítás: Molnár Boldizsár (11.a)

Kékesi Patricia (11.a)

„A harmadik óra után minden nap kéne egy óra beiktatott alvás.“
(Szundi, 12.a)

„Az eper olyan szép, szexi gyümölcs: kis piros, szív alakú.” (Fazekas Ibolya)

„Két tündérke kishettest kérek!” (Sziliné Dienes Irén)

„Téged is többet látok a Facebook-on, mint énekórán!” (Orosz Erzsébet)

„Fücsomó legyen, ha valaki ezt az alapján le tudja rajzolni.” (Gärtner István)

„Kényes vagyok a szünetekre. Nem szeretem, amikor elveszem magamtól.”

(Koncz Levente, kicsöngetéskor)

„Ha még egyszer megszólal, kénytelen leszek megverni, és akkor benne leszek a hírekben.

Vagy adhatok neki egy szaktanárit, de azt meg undorítótnak találom.” (Orosz Erzsébet)

„Zsolt jelentkezett, hogy szeretne gondolkodni.” (Dr. Tüdős Éva)

„Egy dolgot szeretnék még megjegyezni, de fogalmam sincs, mi az.” (Simon Péter)

„Ha esik az eső, nő a fű, barika legelészik. Na mármost, nincs eső, nincs fű. Barika megdöglik.”

(Varga Júlia)

„Faiskolában nem lehet kosárlabdázni, mert ez egy logikai játék.” (Tallár Tamás)

„Októberre egy nagy tök hármás, novemberre egy nagy tök hármás...” (Sziliné Dienes Irén)

„Bru-ha-ha, engedd meg, hogy felröhögjek!” (Gärtner István)

– Kérdezhetek a 2-esért?

– Igen.

– Beírhatom a kettést? (Simon Péter)

Küldjétek nagyon-nagyon sok aranyköpést, ebből él ez a rovat!

Jöhetnek az első emeleti postaládánkba!

Képes Krónika

A német nemzetiségi csoportok október 14-én egy a Budavári Német Nemzetiségi Önkormányzat szervezésében tartott előadáson vettek részt. Az előadás érdekes volt, de nemcsak a témája – a németek XVIII-XIX. századi betelepítése – miatt, hanem egy modell segítségével részletesen bemutatták azt a vízi járművet (Ulmer Schachtel), amin a németek a Dunán lecsorogva új hazájukba érkeztek.

Egy nagyon magas fiú az élelmiszerpolcok előtt álldogál a boltban, mikor egy alacsony hölgy megrángatja az ingujját és így szól hozzá:

- Elnézést, fiatalember, lenne nekem egy meggybefőttet a legfelső polcról?
- A srác teljesíti a kérést, mire a hölgy kedvesen megkérdezi tőle:
- És magának nem kell valami innen alulról?

A legőember bemegy a kocsmába:

- Kérek egy whiskyt!
- Jéggel vagy jég nélkül?
- Mindegy, úgysis csak a hátam mögé tudom önten!

- Apu! Kipróbáltam a motorodat!
- Na és?
- Elmondjam vagy elolvasod holnap az újságban?

– Drágám, most, hogy összeházasodtunk, szeretnék neked említést tenni egy kis testi hibámról, amiről eddig nem beszéltünk – mondja az asszony.

- Mondjad csak nyugodtan.
- Színvak vagyok.
- Ugyan, drágám, hát ez semmiség – feleli a férj. – De ha már ilyenekről beszélünk, én is szeretnék valami olyat mondani, amit eddig nem említettem.
- Na ki vele.
- Néger vagyok.

Egy beteg törött karral ül az orvosnál:

- Doktor úr, ha leveszik a gipszet, tudok majd zongorázni?
- Persze.
- Az nagyon jó, mert eddig nem tudtam.

- Mi az: piros és árt a fogaknak?
- Tégla.

Habsburg Ottót megkérdezik:

- Felség, megnézi ma az osztrák-magyar meccset?
- Miért, kivel játszunk?

- Vigyázz, fáraó, rád ömlik a szesz!
- Rám szesz??

Nyelvi sarok

At last the visitor had to say something about the food.

„I don't like this pie, Mrs Fiddles,” he said.

„Oh, don't you?” said the angry landlady. „I was making pies before you were born.”

„Perhaps this is one of them.”

1963. december 18-án született Brad Pitt amerikai színész. A fő sorok pályafutásában meghatározó szerepet játszó filmek címeit rejtik. A novemberi szám (Robert Capa) megfejtései: Ha nem elég jók a képeid, nem voltál elég közel; A milicista halála; Friedmann Endre Ernő.

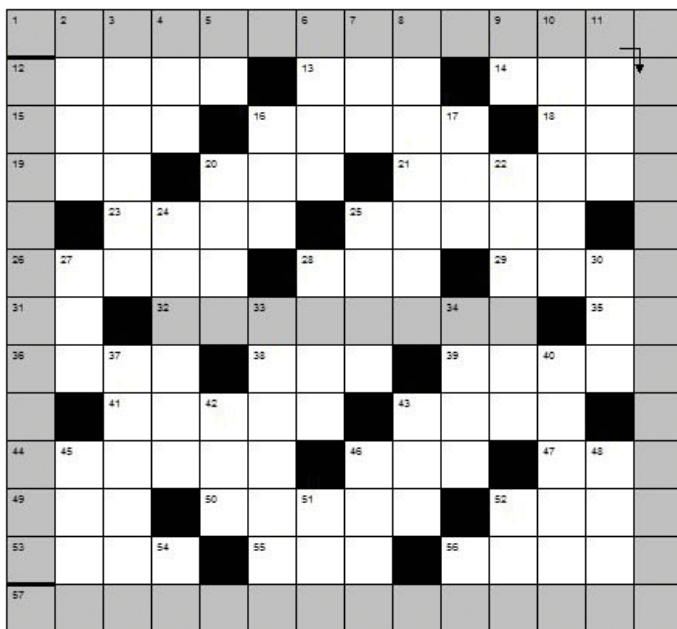
VÍZSZINTES: **1.** E 2008-as film címszerepéért Oscar-díjra jelölték (zárt betűk: B, M, U, N, Ö, É, E). **12.** Kolostor vezetője, más néven perjel. **13.** Gabon, Ausztria és Spanyol ország autójelzése. **14.** A flügös nyomozó. **15.** Az érdekében. **16.** Selejtes áru. **18.** Páros életmű! **19.** A világháló. **20.** A szegény arc színe. **21.** Eme alatti helyről. **23.** Előtag: kül-, külső. **25.** Anekdota. **26.** Balassi Bálint késői szerelmi ciklusa (...versek). **28.** Igekötő. **29.** Szentkép. **31.** A szél szélei! **32. Brad Pitt első filmfőszerepe. Az 1988-ban forgatott filmet csak 1996-ban mutatták be.** **35.** Bozsok hegy (Írott...). **36.** Riad. **38.** Római **502.39.** Hegység Afrika északi részén. **41.** Koncentrációs tábor. **43.** Ésszel felfogja. **44.** Keresztülbukás. **46.** „Baszkföld és Szabadság” - baszk nacionalista függetlenségi mozgalom. **47.** Zselés anyag. **49.** USA-beli város (... Angeles). **50.**

Bíráló bizottság. **52.** Mucicalénekes (... Pál). **53.** Belsőégésű motor. **55.** Zalaegerszegi sportcsapat. **56.** Szállítat. **57. Az ismeretséget meghozó film 1991-ből (zárt betűk: T, M, L, E).**

FÜGGŐLEGES: **2.** Ebbe az irányba. **3.** Német város. **4.** Misztikus filmdráma Brad Pitt címszereplésével (Ha eljön ... Black). **5.** Argon vegyjele. **6.** Orosz férfinév. **7.** Az adóhatóság rövidítése. **8.** Késsel megsebesít. **9.** Túlium vegyjele. **10.** A Hobo Blues Band lemeze 2004-ből (Idegen ...). **11.** Árasztó. **12. 2011-es filmje, amely**

elnyerte a New York-i filmkritikusok díját (zárt betűk: Z, N). **16.** Előtag: élet-, az életfolyamatokkal kapcsolatos. **17.** Előtag: azonos, egyenlő. **20.** Egyiptomi isten. **22.** Annak okán. **24.** Megjelentetés. **25.** Áruházlánc. **27.** Latinul: Carpe diem (... a mának). **28.** Hibásan vet papírra. **30.** Indítéka. **33.** Ukrán kikötőváros a Fekete-tengernél. **34.** Az erdélyi Alsójjára román neve. **37.** Legendás szovjet háborús film 1949-ből (Berlin ...). **40.** Magyar zeneszerző (György). **42.** Kötszer laza szövetből. **43.** Csigá jelzője. **45.** Költő volt (Árpád). **46.** Látszanak a vércsatornái. **48.** Díszes. **51.** Csapá. **52.** Lány párja. **54.** Kutyaház. **56.** Vontatni kezd!

Lévay Zsolt

Az 20 éves Amfiteátrum Kupa idén különösen nagy népszerűségnek örvendett! Most is a 11.b osztály szervezte az eseményt, a főszerezők – Kiss Alexandra, Könczöl Dávid, Márkus Benedek, Nemeckó Júlia – és Titter tanárnő vezetésével. Hónapokkal hamarabb elkezdődtek az előkészületek, elsők között került terítékre a 20. alkalomhoz illő logó elkészítése. Nagy örömmre a logótervem néhány kisebb változtatás után mindenkinek megfelelt, és gyorsan elnyerte végleges formáját. Így már a potenciális szponzoroknak írt leveleken és a résztvevő iskoláknak küldött meghívókon is ott díszelgphetett. Az azokat megfogalmazó szervezők kiválóan végezték a dolgukat, hiszen egyrészt nagyon sok támogatást kaptunk (külön köszönet a G4S-nek!), másrészt a versenyzők létszáma túlszárnyalta az eddigieket. Még az utolsó napokban is özönlöttek a jelentkezések, és végül több mint 300 ötödik-hatodik osztályos diák vett részt a versenyen.

Az Amfi Kupa napján a többi osztályra is számíthattunk: például a regisztrációban, a teremfelügyelésben, a programok lebonyolításában vagy a büfé üzemeltetésében, de hostessekben sem volt hiány. Déli 12 órakor a versenyzők elkezdtek a 75 perces feladatsorok megoldását. Ez alatt egy kicsit szusszanhatott mindenki, a (régí és jelenlegi árpadosokból álló) javító csapat pedig hozzálátott a feladatok átnevezéséhez és felosztásához. Mikor megérkeztek az elkészült megoldások, kezdődhetett a pontozás. Halomnyi leleményes, kreatív próbálkozással találkoztunk, melyek némelyikére ugyan pontot nem adhattunk, de sokszor megnevettek. Itt is nagy hasznát vettük a szülői felajánlásoknak, különösen a sütiknek: azok tartották bennünk a lelket a több órányi kódfejtés után is.

Eközben a programoknak hatalmas sikerük volt. Mindenki megtalálta közülük a neki valót, hiszen idén még szélesebb palettáról választhattak a résztvevők. A folyosókon járva rengeteg izgatott, csillogó szemű gyereket láthattunk, és egyenpólós segítők is lelkesen végezték feladataikat.

Az eredmény megszületett, a gyerekeket pedig a nagyelődóban Gyimesi igazgató úr szórakoztatta játékos feladatokkal, amíg előkészítettünk mindent. A legügyesebbeknek nagyszerű nyereményeket tudtunk átnyújtani, az első 3 helyezettet amfis éremmel is kitüntettük. A nyertesek kihirdetése előtt megköszöntük Titter tanárnő munkáját, aki nélkül nem jöhetett volna létre ez a verseny, és nem érhetne volna meg ezt a szép évfordulót sem.

Az eredményhirdetés végén felfedtük az Amfi Kupa óriási születésnap csokitortáját (a Cserfalvi Cukrászda felajánlásával). Nagyon jól nézett ki a logóval a közepén, és finom is volt, gyorsan fogyott – minden irányból. Ahogy lassan hazaindult a diáksereg, lassan mi is felszabadultunk. Levezetésként az összes eddigi főszervező együtt koccintott az alkalom sikerére.

Szondy Borbála (11.b)

„Több szünetnek nagyon örülnék.” (DE, 10.b)

Idén is akadt számos lelkes jelentkező a 11. évfolyam számára szervezett hagyományos komáromi töri tantúrára. Egy hétfői napon – a nagy szerencsénkire remek időjárásnak köszönhetően – minden adott volt a kellemes „időutazáshoz”. A félig magyar, félig szlovák oldalon elterülő város bejárásán kívül még két erődöt is meglátogattunk a nap folyamán.

Utunk elsőként Szlovákiába vezetett. A XI-XII. században itt építeni kezdett, katonai célokra használt épületrendszer elsősorban a kalandos, lámpás túra miatt nyerte el a tetszésem. A teljes építmény – mely remek stratégiai helyet foglalt el a Duna és a Vág folyó partján – a XIX. században készült el, és bizony addigra már elavulttá is vált a kor haditechnikája számára. Az erődítmény sok viszontagságot kibírt már, két földrengés, sokszoros rongálás ellenére is jó állapotban van. Négy nemzet katonáinak volt hosszú évszázadokon keresztül a laktanyája, azonban huszonkét éve már, hogy üresen áll. Jelenleg csak a vandálok nyomai látszanak rajta, de a tervek szerint – egy kis felújítás után – turisztikai célokra tudják majd használni a határon túliak.

Meg kell még említenem a csehszlovák katonai búvárok medencéjének romjait, a szemünk előtt elterülő, vakok számára épülő labirintus terveit, vagy a mai napig fogó orosz festék nyomait a falakon. Részben az érdekesítő vezetésnek köszönhetően, részben a hasonló érdeklődésű útitársaim

társasága miatt ez az állomásunk tetszett a legjobban aznap.

Az ebédidő eljövetelével szabadlábba helyeztek minket, persze komoly küldetéssel megbízva. Meg kellett keresnünk Észak-Komárom, tehát a város szlovákiai felén elhelyezkedő jelentős mennyiségű történelmi vonatkozású helyszínt, emlékművet. Az idei programdús kirándulás szervezője, Nánay Mihány tanár úr a városnézést versenynek hirdette meg az ott alakult csapatok között, és finom nyereményekkel díjazta a résztvevőket.

Miután újra egyesült a kisbusznyi brigád, utunkat Közép-Európa legnagyobb újkori erődje, a Monostori erőd felé vettük. Minden összevetve közel 70 hektáron terül el a hatalmas épületrendszer, mely nemcsak nagy füves lőterekkel rendelkezik, de több kilométer hosszú földalatti folyosórendszerrel, saját lovardával és 640 helyiséggel is büszkélkedhet. Persze itt is mindenhol a falon éktelenkedő vörös festékekkel találta magát szemben a látogató. Eközben a lovarda stratégiai okok miatt történő befalazásáról mesélő idegenvezető beszédét néha-néha félbeszakította egy-egy eldőrdülő ágyúlövés – nem tagadom, én sem bírtam összerendezés nélkül. A legénységi szálló szobáiba, zárkáiba a Klapka-induló dallamára vonultunk be. Bejárásuk után a kazamata-hálózat sötét termeiben próbáltuk meglátni a történelem nyomait, nyilván nem sok sikerrel, de annál nagyobb élménnyel gazdagodva. A fény az alagút végén már jól esett mindannyiunknak, nem csoda hát, hogy ezután kísérőnk az erőd legmagasabb pontjára vezetett minket. A kilátóban érzékelhettük teljes mértékig,

hogy stratégiaileg milyen kiváló „játsszótere” lehetett ez a térség a múlt századok komoly elszántságú látogatóinak. Bizony nem kis felkészültséggel találták szemben magukat. Végezetül Nánay tanár úr összegezte velünk

a hallottakat-látottakat az uzsonnaidő keretei között, és a kellemes nap után hazaindultunk. Remélem, beszámolómmal felkeltette az érdeklődésedet, és legközelebb Ti is velünk tartotok!

DT-tábor

Idén ősszel is volt DT-tábor, mely sokaknak már hozzátartozik az éves rutinjukhoz, ám én tizenegyedikes korom ellenére most vettem részt először az Árpád Gimnáziumnak e hétvégi programján. Egyedül a helyszín, a piliscsabai kollégium volt ismerős, hisz az iskola kórusa is itt tartja évközi táborait. Szeptember 27-én, pénteken délután találkoztunk a Flórián téren, hogy vonatpótló buszokkal jussunk el Piliscsabára. Vacsora után beszámolókat hallgathattunk a nyáron rendezett iskolai és egyéb szervezésű táborokról, kirándulásokról, hiszen az évről nem ért véget a tanulás, az együttlét és a szórakozás lehetősége.

Szombat reggel mindenki vastag pulcsikban, jegyzetfüzettel felszerelve jelent meg az éves program és a házirendben történt változtatások megbeszélésére. Közben Gyimesi igazgató úr is megérkezett, hogy ismertesse a tavalyi tanév statisztikáit a tanulmányi átlagokra és a hiányzásokra vonatkozóan. Emellett Kocsán Petra, a DiÁM új elnöke is beszélt a korrepetálásról, melyet idén már az interneten keresztül tehetnek meg a diákok, mind korrepetitorként, mind segítséget kérő tanulóként.

Az ebédet követően is foglalkoztunk még a házirenddel, később pedig lehetőségünk volt testmozgásra is a sportcsarnokban. Egy kis pihenés után két csapatba rendeződtünk, és különböző nyomok és kulcsok megtalálásával kellett kiszabadítanunk a tábor két öregdiákját, Diriczi Tomit és Tamás Ádámot

a láncok és lakatok fogságából. A játék végén mindenki jutalomban részesült, nem sokkal később pedig nyugovóra tért a táboros csapat.

Vasárnap reggel még tartottunk egy megbeszélést a diákokban felmerülő problémákat és fontosabb kérdéseket illetően, melyek egy részére már ott helyben megoldást találtunk Lőrincz tanárnő és a DT-elnökasszony, Tamás Zsófi segítségével. Ezután lezártuk a tábor, és hazaindultunk, hogy délután még mindenkinek legyen ideje felkészülni a másnapi felelésekre és dolgozatokra. 😊

Új élmény volt számomra a DT-tábor, olyan diáktársaimat tudtam közelebről megismerni, akikkel az iskolában nem lenne lehetőségem ennyit találkozni. Kiváló alkalom ez a gólyák számára is, hogy még inkább részévé váljanak az árpádos közösségnek, és átlássák a gimnázium működését. Mindenkinek csak ajánlani tudom a tábor, melyet jellemez a kényelmes szállás, a remek szervezethez és a kiváló hangulat. 😊

Garai Luca (11.a)

„Kéne egy nap, amikor egyik tanár sem feleltethet vagy írathat dolgozatot.” (Szűlinapos, 8.b)

Darmstadti csereprogram

Szeptember 23-a nem csupán egy átlagos tanítási nap volt: tizenöt árpádosiak igen-csak nehezebbre esett az első három óra tananyagára koncentrálni. Ez volt ugyanis az a nap, amikor ugyanennyi német cserediák ellepte az iskolát. Nagyon vártuk már őket, a többségünk egész nyáron rengeteget beszélgetett velük, így a nagy napra már „csak” a személyes találkozás élménye maradt hátra. Számos ismerkedős program után az első közös délután a környék megismerésével és az egyes lakások felfedezésével telt. Az esti lefekvéssel nem volt probléma, hiszen a hajnali repülőút minden német diákot nagyon lefárasztott.

Másnap kezdődtek csak az igazi programok! Dolgoztunk a projektfeladatokon, aminek köszönhetően egy-egy kisebb csoport még jobban megismerhette egymást. Szóba kerültek különböző szokások, fesztiválok, és azt is nagyon vicces volt látni, ahogy a németek kérdőívvél a kezükben rohagáltak fel-alá az iskolában. A nap többi részében nyakunkba vettük a várost, hogy a vendégek még többet tudhassanak meg Budapestről, Magyarországról. Jártunk a Margitszigeten, ahol a

bringóhíntőzés során rengeteget neveltünk, látva egy-egy ismerős társaságot beborulni a gödrökbe. 😊 A parlamenti látogatás mindenkit lenyűgözött, hiszen sokan még a magyarok közül sem voltak a monumentális épületben. Majd Pest fontosabb nevezetességei után a Városligetben kötöttünk ki. Itt a környékhez kapcsolódó kérdéseket kaptunk, felfedeztünk szebbnél szebb parkokat, és a

cserediákoknak lehetőségük nyílt megkóstolni a lángost, aminek a porcukros változatát mi, magyarok igencsak tartózkodva figyeltük, nekik viszont nagyon ízlett.

Persze nem csak a főváros határában belül kalandoztunk: a szentendrei skanzen mellett Balatonfüredre is elmerészkedtünk a hűvös idő ellenére. Innen egy apró hajóval mentünk át Tihanyba, ahol már barátságosabb idő fogadott minket, így mindenkinek jobb kedve lett. A kulturális barangolások után elég időnk maradt fagyizni, várost nézni vagy a kilátásban gyönyörködni. Bár a németek hidegtűrő-képessége híresen jobb a miénknél, idén azért ők sem fürödtek a jéghideg vízben. Abban viszont mindenki egyetértett, hogy ősszel is nagyon szép a tó környéke.

A hétfőgén a legtöbben családi programot szerveztünk. Az utolsó napokban pedig már sok minden a lezárásról szólt. Bemutattuk a félig-meddig elkészült projektmunkákat, eljött az utolsó városnézés a Várnegyedben

„Tartsunk fordított napot, amikor a diákok tartják az órákat.”
(Anonymus, 9.c)

és az utolsó múzeumlátogatás Aquincumban, az indulás előtti este pedig hajóztunk a Dunán. Mindenki hozott valami csipegetni-valót, és nagyon jó hangulat kerekedett a harmincfős társaságban. Viccelődtünk, fotóztuk a mesés szép kivilágított várost, és talán ekkor tudatosult mindenkiben, milyen furcsa is lesz másnap elválni. Hiszen tíz napig együtt éltünk, a reggeli első szavak németül fogalmazódtak meg bennünk, ahogy este is egész lefekvésig németül forogtak a fogaskerek.

Talán mindenki nevében mondhatjuk, hogy fárasztó napokat tudhattunk magunk mögött, mégis hatalmas élmény volt! Ami a elején kínos csend volt, a végére hatalmas beszélgetésekké, igazi könnyfakasztó nevetésekké, és – úgy érezzük – igaz barátságokká alakult. Nagyon várjuk már a tavaszt, amikor majd mi lehetünk ki hozzájuk, megismerhetjük a családjukat, és régi ismerősökként köszönt-

hetjük őket.

Gábeli Janka és Csicsó Nóra (11.c)

Gólyahét – gólyabál

Amikor elkezdődött a gólyahét, teljes izgalomban mentünk be hajnalban a suliba. Váratlan meglepetés volt minden reggel a párbeosztás. A napi feladataink minden nap pozitívan sokkoltak bennünket, mert nagyon élveztük őket! A gólyahét-felügyelők szünetekben is adtak feladatokat: ezek rendszerint rövid, szórakoztató, nem éppen hétköznapi feladatok voltak. Például ilyen volt a növény-számlálás vagy a betűtészta válogatás, de bármelyik másikat is mondhattam volna.

A gólyahét utolsó napján volt a gólyabál. Aznapra minden osztálynak saját egységes színben kellett jönnie. Még a gólyabál előtt is volt feladat, ez volt a forgószínpad. A forgószínpadnál az osztályok háromfelé voltak bontva, és mindenki ment mindenho- va, tehát összesen három feladat volt. Utána következtek az osztályprodukciók, amit szerintünk minden osztály remekül oldott meg. A gólyahetet és a gólyabált is a 7.c nyerte. Az eredményhirdetés után különböző programok vártak ránk. Házasságkötés, örökbe-fogadás, bátorságpróba, karaoke és diszkó. Remekül mulattunk egész héten és a góly-

abálon is! Jól összerázta az osztályt, jó kis program ez!

Földes Anna, Szomolányi Krisztina (7.c)

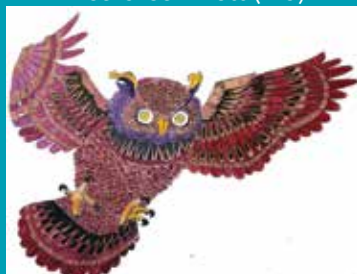
Madármentés

Madármentés-Lélekmentés címmel hirdetett gyermekrajz-pályázatot a Székesfehérvári Vadmadárkórház 3-18 éves gyermekek számára, 4 korcsoportban. A rajzpályázat célja, hogy a gyermekek is elgondolkodjanak azon, mit jelentenek számukra az állatok, azon belül is a madarak. Mit gondolnak, miért jó, hogy láthatják őket, és mit éreznek, amikor közelebbi kapcsolatba kerülhetnek velük.

Svarczné Micheller Erzsébet

Mészáros Anett (9.d)

Simon Rebeka (9.d)

Benedek Gabriella (9.d)

Siklós Csenge (9.c)

Páris Boglárka (9.a)

Topor Alexandra (9.d)

Schlosser Imola (9.d)

Árpád Galéria